

[Poulsgaard]

I det samlede programudbud skal der tilstræbes en kulturel alsidighed, som kan komme i strid med et kommende EF-direktiv, men det er SF som EF-modstandere vel lige glade med.

Hvad kommer det et kabelnavn ved, om en antenneforening har lyst til at fylde sine kanaler op med ene morskabsprogrammer? Det må blive deres egen sag.

Fremskridtspartiet er bange for kabelnævnets muligheder for at pålægge antenneforeningerne så mange tvangskanaler, at alle kanalerne i fællesantenneanlæggene bliver optaget og de valgfrie programmer bliver indskrænket til ét eller to.

Fremskridtspartiet er ikke og har aldrig været tilhænger af smagsdommere. Hvad kultur er, må folk selv bestemme. Alt i alt er dette et forsøg på igen at bondefange antenneforeningene; det er der ingen tvivl om.

Men vi er da også positive. Vi er enige med SF i dette forslags afsnit B. 3, stk. 3, som omhandler brugerindflydelse i de fællesantenneanlæg, der f.eks. ejes af kommunerne, P & T eller telefonselskaberne. Det er klart, at lovgivningen må laves om, så disse antenneforeninger får samme demokratiske rettigheder som de privatejede foreninger.

Det er en skandale, at den socialdemokratiske borgmester i Esbjerg har tvangstilsluttet 26.000 husstande til hybridnettet uden overhovedet at have spurgt dem, om de ønsker denne tilslutning. Det må ikke ske igen, og derfor kan Fremskridtspartiet gå ind for denne del af forslaget.

Stk. 4, som omhandler mindretalsbeskyttelse i fællesanlæg, kan vi også gå ind for; det kommer dog an på, hvad de regler, der skal udarbejdes, kommer til at indebære.

Jeg vil gerne komme tilbage til kabelnævnet. Det skal jo også være en indkøbscentral af programmer, så det skal nok medføre nogle gode udenlandsrejser osv. for nævnets medlemmer.

Som sagt står der ikke et eneste ord i lovforslaget om, hvor indtægten til alle disse aktiviteter skal komme fra, men det er måske også telefonabonnenterne eller skatteyderne, der skal til at betale millionbeløb til dette formål, når de nu tilsyneladende alligevel skal i gang med at betale til det hybridnet, de ikke vil have.

Tinning (VS):

Umiddelbart er det en mærkelig debat at overvære. SF kommer med et forslag, og alle stiller sig faktisk op, inklusive kulturministeren og regeringspartierne ordførere og andre, og siger, at man er meget enig i, hvor væsentligt det er at tage de problemstillinger frem, SFs forslag handler om, at man er meget enig i målsætningen, altså bestræbelserne på en højere grad af brugerindflydelse, en højere grad af medbestemmelse og en højere grad af kulturel alsidighed i programudbudet.

Der er faktisk kun én, nemlig hr. Poulsgaard, som er imod. Det var ventet, og nu er det oven i købet sådan, at han sammen med nogle af sine partifæller har anmeldt en forespørgselsdebat om hybridnettet, og den debat er han allerede gået i gang med, og det er sådan set udmærket.

Men spørgsmålet er selvfølgelig, hvordan det kan være, at alle er så enige, og dér tror jeg vi er nødt til at tænke tilbage på hybridnetforliget. At sammenligne fru Ritt Bjerregaard og hr. Tastesen svarer nogenlunde til at sammenligne en kongeørn og en af duerne ovre på Rådhuspladsen, og at sammenligne den industripolitiske fløj i Socialdemokratiet med den kulturpolitiske fløj er nogenlunde det samme.

Som bekendt har fru Ritt Bjerregaard for vane at kaste sig med en voldsom energi over ét område ad gangen, og hun havde på et tidspunkt det teknologi- og industripolitiske område i fokus. Så sad der heldigvis en fuldstændig hæmningsløs teknologibejstret minister for offentlige arbejder, som aldrig for alvor har forstået, hvad hybridnettet er for noget, men som i hvert fald er glad for ny teknik – hr. Arne Melchior. De to allierede sig på en eller anden finurlig måde, og ud af det kom der et hybridnetforlig mellem regeringen og Socialdemokratiet – et forlig, der var totalt renset for alt, hvad der kunne hedde mediepolitiske eller kulturpolitiske overvejelser, et forlig, der ene og alene udtrykte Socialdemokratiets temmelig andægtige forhold til teknologiudvikling i almindelighed.

Det er det, dette her drejer sig om, og det, der nu sker, det er, at feje mænd og koner er blevet sendt på banen. For al den kultur- og mediepolitik, man ikke nåede at lave dengang, skal nu laves, og så kan hr. Tastesen, og hvem der ellers har den del af det, komme til.